

[Paul Holt.]

formuende, som mister borgerlige Rettigheder. Formueejeren kan eventuelt paa sin Hustrus Ejendom leve videre i økonomisk Henseende uanfægtet af Tabet af de borgerlige Rettigheder i Modsætning til den ikke-formuende, der i økonomisk Henseende næsten helt slaas ud, og det er en uretfærdig Ordning. Skal der i Loven gives mere præcise Bestemmelser om Konfiskation, maa der tages Hensyn til dette Forhold.

I denne Forbindelse skal jeg kort berøre et begrænset Spørgsmaal. Det drejer sig om Fideikommisser. Efter Lovforslaget kan selve Kapitalen næppe beslaglægges, men kun Rentenydelsen. Der kan fremføres vægtige Argumenter for baade Beslaglæggelse og Ikke-Beslaglæggelse af disse Kapitaler. Dette bør nøje overvejes.

§ 5 handler om Konfiskation af Organisationers Formue. I denne har man foreslaaet indføjet D. N. S. A. P., og det maa siges at være en rimelig Tilføjelse, som man undrer sig over ikke kom med i den oprindelige Lov. Det kan ikke siges at være en ny Bestemmelse med tilbagevirkende Kraft, da D. N. S. A. P. efter det nu oplyste falder ind under de gældende Bestemmelser, selv om dette ikke udtrykkeligt var nævnt.

Jeg tillader mig i denne Forbindelse at spørge den højtærede Justitsminister, hvorfor man ikke hellere anvender Ordet „Besættelsesmagt“ i Stedet for „Værnemagt“; det forekommer mig, at det sidste Udtryk er en for snæver Betegnelse, da det maa være ganske indlysende, at en saadan Beslaglæggelse ikke blot bør ramme Organisationer, der har samarbejdet med tysk Militær, men ogsaa med det civile tyske Magtapparat.

I § 6 har man i Ændringsforslaget udeladt Udtrykket „uværdig til almen Tillid“. Det forekommer mig, at dette Udtryk er af stor pædagogisk Betydning. Det drejer sig om Straf for Forbrydelser af landsforræderisk Karakter, og over for saadanne Forseelser er Tab al almen Tillid netop en rigtig Betegnelse.

Angaaende de enkelte Bestemmelser i denne Paragraf kan der være en hel Del Bemærkninger at gøre. Jeg skal nøjes med at fremhæve at Par Forhold. Hvad skal man forstaa ved et „Trossamfund“ og en „Præst“? Tænker man paa „anerkendt“ Trossamfund i Grundlovens Forstand eller paa et hvilket som helst religiøst Samfund? Man forbyder ikke en saadan Person at være Foreningsformand, altsaa heller ikke at være Formand for et Trossamfund, han maa blot ikke være Præst, men er en „Ældste“, en „Apostel“ eller lignende „Præst“? En ifølge denne Lov

straffet Person maa ikke være Leder i en Ungdomsorganisation, men hvad skal man forstaa herved? Maa han gerne være Formand for en stor Organisation, men ikke Leder af en derunder underordnet Ungdomsforening? Det maa vist være muligt at naa frem til en klarere Udformning af disse Bestemmelser.

Tilføjelsen i § 8, Stk. 1: „eller i terroristisk Hensigt“ er en rimelig Udvidelse inden for Lovens Rammer.

Vedrørende § 10 maa i alt Fald Stk. 3, Nr. 1, gaa ud, da det ikke er rigtigt at tage de der nævnte Hensyn til den 29. August som skelsættende Dato.

I § 10 a, Stk. 2, synes man at tage lidt vel blidt paa Personer, der kun har deltaget i Uddannelse eller udført underordnet Arbejde inden for Korpserne, som arbejdede for den tyske Besættelsesmagt. Med Hensyn til Stk. 3 i denne Paragraf maa man stille det Spørgsmaal, om f. Eks. Peter-Gruppens Medlemmer er indbefattet herunder i de Tilfælde, hvor man ikke kan bevise, at de paagældende Personer har udøvet bestemte Ugeringer. Datoen den 19. September maa i denne Forbindelse betragtes som overflødig. Man savner her en Bestemmelse, der f. Eks. kunde lyde saadan: „For den, der har udøvet politimæssig Virksomhed i Hipo-Korpset eller har tilhørt en Terrorgruppe, der virkede i Besættelsesmagtens eller en dermed samarbejdende dansk Organisations Tjeneste, er Straffen Livsstraf eller Fængsel ikke under 10 Aar, medmindre Tilhørsforholdet til Korpset eller Terrorgruppen har været ganske kortvarigt“.

§ 16 er blevet omarbejdet betydeligt i Ændringsforslaget. I den gældende Lov udfylder den et Behov ved at være en Opsamlingsparagraf for alle de strafværdige Tilfælde, som ikke falder inden for de tidligere givne Bestemmelser. Man kan i Virkeligheden slet ikke undvære den vidt-favnende Bestemmelse, der findes i Ordene „Raad og Daad“.

Nogle vil maaske finde, det er uheldigt, at man i den nye § 16 har indføjet Bestemmelsen om danske Nazistlederes Strafbarhed, blot fordi de var i Ledelsen af D.N.S.A.P., men mener, at det er urigtigt paa ny at indføre en Bestemmelse med tilbagevirkende Kraft paa et Forhold, der ikke allerede i den i Sommer vedtagne Lov var strafbart. Men man kan ikke komme uden om, at disse Ledere i høj Grad med Raad og Daad har bistaaet Fjenden. Det kan derfor ikke siges med Rette, at denne Bestemmelse rammer et Forhold, der ikke tidligere opfattedes som strafbart, og der kan derfor heller ikke med